

E 7746-C

~~E 7746-D~~

Protokoll över förhör med  
Ljungqvist, Leif, 430705-3530.

Förhöret hållet söndagen den  
27 april 1986 med början kl 13.10.  
Förhørsplats Stockholmskriminalens  
våldsrotel.

Förhørsledare: Krinsp Håkan Ström.  
Ljungqvist skall höras angående sina  
iakttagelser fredagen den 28 februari  
1986.  
Inspelat på kassett.

Fredagen den 28 februari 1986 kl 23.00 befann sig Leif Ljungqvist  
i sällskap med Jan Andersson på Narvavägen 12. Exakt klockan 23.00  
ringde Leif Ljungqvist i den mobiltelefon han har i sitt fordon,  
KX0 073, till sin hustru. De överenskom att Leif skulle hämta bar-  
nen, vilka kom med en buss till Wallingatan 3.

Från Narvavägen 12 körde Ljungqvist Strandvägen till Hamngatan,  
därefter passerade de Sergels Torg och vidare till Klarabergsgatan.  
Färden gick vidare Mäster Samuelsgatan till Vasagatan och vidare  
över Norra Bantorget till Wallingatan. Färden gick sedan via Adolf  
Fredriks Kyrkogata vänster in på Holländargatan. De rundar Tandläkar-  
högskolan och åker därefter Drottninggatan till Wallingatan. I kors-  
ningen Drottninggatan - Wallingatan frågar Ljungqvist en kvinna vil-  
ken tid bussen skulle komma. Kvinnan svarade att den skulle komma  
strax efter klockan 23.00. Ljungqvist tittade då på sin egen klocka  
och den visade tiden 23.18. Färden går därefter vidare Adolf Fredriks  
Kyrkogata till Sveavägen. Ljungqvist kör därefter Sveavägen söderut.

Förhørsledare - F  
Leif Ljungqvist - L

- F. Ja, Leif vill du berätta nu med egna ord vad du ser när du kör  
Sveavägen söderut vid det här aktuella tillfället?  
L. Ja, först så hör vi en kraftig smäll och då säger jag till

E 775-A

L. Jan Andersson som sitter bredvid mig. Det var hemskt, skjuta såna kraftiga smällar vid den här årstiden.

Vi kommer fram mot ljussignalen Tunnelgatan - Sveavägen och när den slår om till grönt, då har vi alltså våra blickar fixerade åt vänstersidan där (ohörbart) <sup>ett förlopp sker/</sup> och så smäller ett skott till. Det smäller alltså ett skott till i samband med att det slår om till grönt ljus i korsningen. Och då befinner jag mig alltså i mitt-filen på Sveavägen och svänger då runt efter taxin som gör en taxisväng samtidigt som jag. Och då ser jag alltså den här mannen då som står och tittade på dom andra. En liggande person och Lisbet då som i det här fallet var okänd. Och han står och tittar en stund och iskallt sen tar han det lugnt och lunkar iväg in i gränden. Det är vad jag ser utav själva -.

F. Kommer du ihåg vad det var för taxi du hade framför dig?

Vilket märke det var? Vilken färg det var på den?

L. Det var en ljusare bil, men jag har för mig att det var nån japansk eller nånting i den stilen.

Jag pratade med honom själv personligen på platsen. Anders <sup>Delsborn</sup> vad hette han? (Ohörbart) eller nåt sånt där.

Och när vi svänger runt där, så samtidigt som jag svänger, så larmar jag alltså 90 000 och ropar då i min biltelefon att det är mord på Sveavägen. Då kopplar vi polisen säger damen i växeln och då går det fram ungefär en fem, sex signaler till polisen, där inget svar uppnås. Men då beslutar jag mig för och bryta samtalet, eftersom då taxin hade fått kontakt via Järfälla taxicentral tydligen. Det kanske hade varit bättre att jag hade kommit fram för då hade vi fått direktkontakt på brottsplatsen med larmcentralen, men det är för sent och spekulera om det nu.

F. Mm, när du hörde den här första smällen fick du någon uppfattning då varifrån den smällen kom?

Kunde du lokalisera och härleda det ljudet?

L. Nej, det kan man inte när man sitter i en bil. Det smäller ju och ekar överallt, men det var en våldsam knall. Och så i och med att ett parti då på trottoaren blir tömt utav folk. Och man ser att det saneras alltså från vanliga fredagsfolket som är och flanerar, där blir alltså dessa tre personer kvar. Och då får man alltså en mera säker bild på vad som sker.

- F. När det andra skottet faller är det då du uppmärksammar mer konkret varifrån de här skotten kommer?
- L. Jaa, det kan man säga.
- F. Och när du så att säga lokaliserat platsen för den här skottlossningen, hur många personer är det som står upp då?
- L. Jaa, jag höll på och säga en och en halv eller två och en halv höll jag på och säga, men jag kan inte med bestämdhet säga ifall alla tre står upp just vid det skottet. Det kan inte jag bestämma tyvärr. Men Lisbet Palme står upp och mördaren står upp - gärningsmannen i det här fallet. Och tycker jag mig uppleva en viss ögonkontakt med varann innan då Lisbet kryper ner över kroppen som finns på gatan.
- F. Sen sa du här att gärningsmannen stod kvar en stund -,
- L. Mm.
- F. -Och tittade mot dom här personerna, har du någon uppfattning om hur lång stund det var?
- L. Han stod nog och tittade på offret och kvinnan ifråga 3-4 sekunder innan han avvek alltså från platsen.
- F. Såg du den här mannens ansikte då?
- L. Jaa, jag kan skönja hans ansikte, en svag bild i bakhuvudet. Men att för den skull kunna säga att jag kan identifiera honom, det vill jag inte säga. Men det skulle vara det där inre klicket som kan komma om man ser nånting speciellt. Jag har alltså sett honom då på cirka 15 meters avstånd i den belysningen som då var sämre upplyst än vad den i dagens läge är. Om det kan bero på snöreflexer och annat, det vet jag inte, men -, ja, det är fel.
- F. Okej, sedan han då under 3-4 sekunder då har tittat då mot Lisbet och Olof Palme, kan du då berätta hur han förflyttade sig därifrån, om han sprang fort eller om han sprang långsamt eller om han gick eller -?
- L. Nej, han lunkade iväg med breda steg och klumpigt beteende och det var då man alltså fick ta fram den här bilden om -, som jag har upplyst om i tidigare förhör att han hade alltså korta långbyxor och lågskor, därför att jag såg anklarna på fötterna. Och sen har jag det här ljuset som har slagit ned på fasaden på hans blåa täckjacka. Det sitter alltså kvar i mitt huvud.

- F. Vi ska senare gå in på en närmare beskrivning av hans utseende och klädsel.  
Sedan försvinner då alltså den här mannen in då Tunnelgatan österut?
- L. Jaa.
- F. Hur länge kan du se honom innan han försvinner in i kvarteret?
- L. 10-15 meter däromkring. Jag kan alltså inte -, ner till baracken kan jag alltså säga att han har sprungit. Längre kan inte jag härleda vart han har tagit vägen.
- F. Nehej.
- L. För sen svängde ju jag runt där va' och då tappade jag ögonkontakten med honom.
- F. Mm.
- L. Och i och med att det var det här att man trodde det här var en gangsteruppställning, då ville man inte blanda sig i.  
Man kan alltså ta upp ett förföljande, man kan alltså ta bilen och köra rakt in i gränden och alla möjliga såna där tankar som man får brottas med. Men det är så långt som jag har sett va'. Det är det som gäller.
- F. I samband med att dom här skotten faller, lägger du märke då till några andra personer än dom här tre?
- L. Jaa, det har jag gjort.  
Dels en person som var förmodligen illa -, svårt chockad som -. Ja, han fullkomligt slungade sig in i en port i Skandiahuset. Och jag har uppgett vid tidigare förhör att jag har sett -, när folkmassan kom i rörelse norr och söderut på Sveavägen, när dessa tre personer blev kvar, så är det en figur som har förflyttat sig snabbare än alla andra upp mot Kungsgatan. Jag kan inte avgöra ifall det är en man eller en kvinna, men jag kan avgöra att den människan hade något ljusare kläder på sig, eftersom den avvek ifrån den andra mörka massan va'.
- F. Var det ett hastigt avvikande eller -?
- L. Ett hastigt avvikande, ja.  
Det var så pass mera hastigt avvikande i den personens beteende så att det avbröt så markant mot folkmassan i övrigt.
- F. Du pratar här om en folkmassa, hur många personer uppskattar du att den här folkmassan skulle ha bestått av som sedan då det utkristalliserades då tre personer?
- L. Nej, det var ju vanlig fredagkväll efter bion. De är massor och

- L. massor. De är klart att man kan märka ord i det där sammanhanget, men -. Ja, hur många personer det har jag ingen aning om.
- F. Det har du inte?
- L. Neej, det har jag inte.  
Jag har ju alltså sett hur folk har förflyttats.
- F. Mm.
- L. Men jag har ju inte i det läget någon möjlighet och räkna några personer.
- F. Nehej.
- L. Neej.
- F. Men om du uppskattar ungefär, kan det ha varit fler om vi säger då fler än fem personer eller -?
- L. Ja, det måste det ha varit på den sträckan upp till Sveavägen.
- F. Jaa.
- L. På den sträckan upp till Kungsgatan som han sprang alltså.
- F. Mm.  
Den här ljusa personen som då hastigt förflyttade sig då Sveavägen söderut och mot Kungsgatan -,
- L. Mm.
- F. -Fick du uppfattningen om han var alldeles vid platsen för skotten eller om han var längre söderut på Sveavägen?
- L. Ja, i det skedet som jag upptäckte att han förflyttade sig snabbare så var han säkert 10 meter ifrån platsen i alla fall.  
Man såg att han verkligen fortsatte, när dom andra förflyttade sig då kanske ett visst avstånd för att ta skydd från vad som skedde -, det var där man såg, när andra stannade upp då fortsatte den här varelsen väsentligt mycket snabbare än vad dom andra, då hade lugnat ner sig.
- F. Mm.
- L. Okej, det kan ju vara vilken människa som helst som flyr i panik och är skotträdd va, men jag har sett det.
- F. Det var alltså en person du reagerade för?
- L. Ja.
- F. Och sedan så reagerade du även för en annan person som tydligen chockades och hoppade in i en port då vid Skandiahuset?
- L. Jaa.
- F. Var det några andra personer som du lade märke till då i samband med att dom här skotten föll exakt på platsen?
- L. Neej, sen var det ju dom som strömmade till.

- F. Jaa, men just när skotten föll var det inga andra personer du lade märke till då vid den här platsen?
- L. Nej, det var det inte.
- F. Den här personen då som skyndade in i den här porten vid Skandiahuset, kan du beskriva honom?
- L. Ja, honom har ni kontakt med.
- F. Mm.
- L. Men jag kan beskriva honom eller jag har för mig att han -. Jag vet inte -, vi la märke till honom både Janne Andersson och jag, men jag kan tyvärr inte beskriva hans klädsel på rätt sätt, det kan jag inte göra. Njaa, har var nog i alla fall (ohörbart)-. Äähm -, ja, han var i alla fall så borta utav chocken eller om han var onykter det vet jag inte, men nånting var det så att han var väldigt svår och föra en kommunikation med va' -,
- F. Mm.
- L. -Eller konversation med -,
- F. Mm.
- L. -Och innan vi avvek från platsen så uppgav vi då till en kvinnlig polis där, att registrera honom för han måste ha varit oerhört nära själva skottet va'.
- F. Mm.
- L. Men hans beteende var -, antingen var han chockad eller också var han helt -. Ja, vimsig då utav nånting annat, men han var inte riktigt kontaktbar, tydligen då. Han var väl vimsig i sitt beteende.
- F. Såg du om det var någon person som omedelbart började springa efter den här gärningsmannen som flydde in då Tunnelgatan österut?
- L. Nä, det såg jag inte.
- F. När ni hade parkerat bilen på Sveavägen, gick du omedelbart ur bilen eller satt du kvar och försökte fortfarande och väntade då på att få telefonkontakt då med polisens sambandscentral?
- L. Jag satt ju kvar där som sagt som jag sa tidigare en sex, sju signaler va' för att kunna få komma i kontakt med dom. Sen bröt jag alltså kontakten.
- F. Mm.
- L. Och då när jag kommer fram då till själva brottsplatsen då

- L. finner jag alltså dom här flickorna igång med hjärtmassage och så nån som är sysselsatt vid huvudet och så vidare. Dom hade alltså samlats omkring där (ohörbart) skulle uppleva då Lisbet Palmes väldiga förtvivlan.
- F. Mm.
- L. Som vi då inte kände till vilka det var.
- F. Strömmade det till mycket folk sen till offret och platsen?
- L. Nää, jag tyckte inte det vart så mycket folk i alla fall. För att polisen var ju där på ett par tre minuter, däromkring va'. Vi var väl då en fem, sex personer kanske där runt själva offret skulle jag tippa.
- F. Tittade du i något läge in då i Tunnelgatans förlängning och såg om det var någon annan person som sprang uppför trapporna där?
- L. Jag vet att jag har tittat in i Tunnelgatan vid ett tillfälle och det är det enda som sitter kvar, men då har alltså polisen kommit till platsen. Och jag ser alltså en polisman i full fart uppför trapporna.
- F. Du har inte sett någon annan person som har sprungit uppför trapporna?
- L. Neej, det vart ju så mycket omkring då, så att man lämnade den (ohörbart)-.
- F. Lade du märke till någon man iklädd en mörkblå rock, keps och glasögon som tydligen var omedelbart i närheten av den här platsen när skotten föll och som sen stannade kvar tills polis-männen kom till platsen, en man i 40-50-årsåldern?
- L. Ja, det där är man ju influerad av vad man har hört och sett i massmedia.
- F. Mm.
- L. Där har man ju egna teorier. Jag vet inte att jag har sett honom på platsen, men i och med att man har teorier om vad som har hänt med hans beteende va', om det är rätt att uppge det i det här sammanhanget det vet jag inte.
- F. Men det är inget spontant att du minns den mannen?
- L. Nää, man fäste inte så mycket uppmärksamhet just på personerna som var på platsen. Det gjorde jag faktiskt inte. Man vart ganska upprörd själv måste jag säga. Ja, det är klart man vart så här

- L. också, det måste hända nånting va\*.
- F. Mm.
- L. Men jag kan inte minnas att jag har sett honom. En man vet jag som hade glasögon, men han hade ingen keps eller nånting annat. Ja, jag vet inte om det kan vara han.  
När jag satt i bilen och ringde, då kom det en man och frågade mig har ni biltelefon. Och han hade visserligen glasögon, men om han hade en keps det vet jag inte.
- F. Kommer du ihåg om han talade med någon viss dialekt den mannen?
- L. Nää, han talade mycket lugnt och lågt och lågmält och så där, så jag kan inte skönja nånting då. Han frågade bara när han passerade förbi, har ni biltelefon så ni kan larma, menade han på.  
Det var väl ungefär den enda kontakten vi hade med varann.
- F. Ska vi då försöka oss på en så utförlig beskrivning som möjligt av den här mannen som då flydde iväg efter att ha avlossnat dom här skotten?
- L. Mm.
- F. Om du då försöker med att åldermässigt bestämma honom, vad har du för uppfattning om hans ålder?
- L. Jag kan inte se hur pass illa åtgången han är i skinnet, men alltså jag kan ju se på hans beteende och röra sig, så bör han alltså ligga kanske upp emot en 35-40-årsåldern. Det vet man ju själv hur man startar när man springer nu. Det är alltså väsentligt mycket -. Ja, med bredare gångstil överhuvudtaget för att komma igång. När man var yngre då starta man ju med täta fina steg. Om det sen kan bero på halt underlag eller annat, det vet jag inte. Men av beteendet och döma, tycker jag, att det verkar vara en 35-40-åring.
- F. Längden på honom?
- L. Jaa, den uppskattar jag ju till strax under min egen.
- F. Det vill säga?
- L. Den ligger nästans 185-190.  
Med tanke på att jag kunde själv jämföra min egen längd med Lisbet. Och då man ser hur han då hade för vinkel på huvudet ungefär för att titta ner på henne, vilket han gjorde.  
Han tittade alltså ner på henne och för att få den böjningen på nacken så bör man alltså vara väsentligt mycket längre än vad



- L. alltså en bild i huvudet som är rätt så svår och leva med egentligen. Det här ljuset alltså som föll in i gränden från Sveavägen ger ju också kanske en konstig bild utav en människa, men den bilden jag har i huvudet är så väldigt diffus va. Men alltså att något avlångt ansikte, grovt markerad näsa, det är väl ungefär vad jag kan-. Jag är ju inte konstnär -,
- F. Neej.
- L. -Så jag kan inte återge det. Väldigt dålig och måla med ord överhuvudtaget vad gäller utseendemässigt i alla fall.
- F. Har du något minne av någon form av skäggväxt eller -?
- L. Nehej, det hade han inte.  
Ja, han kan ju ha under hakan där skuggan faller.
- F. Men i övrigt ingenting som du så att säga lade märke till eller reagerade för?
- L. Neej.
- F. Klädsele - du pratar där om en blå jacka?
- L. Jaa.
- F. Kan du utveckla det närmare?
- L. Jag anser att han har haft en blå täckjacka, mörkare blå, och längden på den kan jag inte avgöra, därför att just i det bältet där var det så pass mörkt. Men det här ljuset som då slog ner på axlarna det avslöjade alltså en blå färg på jackan. Och jag kan alltså bara säga vad jag har sett vid fötterna, men mitt på har jag inga som helst begrepp, därför att det var för mörkt. Ljuset som föll uppifrån kan jag se och reflexerna från snön där jag kan se hans anklar och fötter det är (ohörbart).
- F. Kan du färgbestämma den här blå färgen?  
Den är ju i och för sig väldigt avhängig just belysningen, men vad fick du för uppfattning om vilken blå färg den här jackan hade?  
(Pratar i mun)-?
- L. Ja, de är den här äldre modellen på blåa täckjackor. Det är inte alls den här modernare färgen, utan -. Jaa, nånting -. Jag vet inte vad man ska jämföra med, men det är alltså den täckjacka typ 3-4 år gammal, 5 kanske. Då hade vi en annan färgskala på-. Jaa, jag har haft en sån själv en gång i världen, men jag kan tyvärr inte hitta nånting härinne heller som påminner.

- L. hon själv är. Och hon kan väl inte själv vara mer än 165 centimeter däromkring kanske. Så han var väsentligt mycket längre än hustrun ifråga.
- F. Kroppsbyggnaden?
- L. Ja, som du ungefär höll jag på och säga.  
Jag kan ju inte avgöra det faktiskt. Han är ordinär. Ordinär, kanske något påbyggd uppepå, men inget så där iögonfallande.
- F. Såg du någonting om huvudet, om han bar någonting på huvudet någon mössa eller något annat eller om han var barhuvad?
- L. Nää, jag anser att han var barhuvad.
- F. Jaha.
- L. När man gick ut med det där signalementet om kepsen då vart jag lite -, då hade jag svårt och sova på nätterna och då ringde jag upp en -, vad heter han? Börje eller nånting sånt där som väl haft tidigare förhör, att försöka få honom och ta bort den där kepsen. För den här gärningsmannen hade ingen keps alltså. Jag är övertygad om det.
- F. Är du säker på att han var barhuvad?  
Han kan inte ha haft någon annan typ utav mössa på huvudet?
- L. Nää, det skulle vara nån mössa då som faller ihop väldigt bra med hårfärgen, men det borde ju också -. Ja, jag har inte sett nån mössa, så mycket kan jag säga.
- F. Har du någon uppfattning då om hårfärgen och hårlängden och hårform?
- L. Kraftigare hårväxt, om det nu kan vara till nån hjälp.  
Kraftigare hårväxt som sagt, det kan man väl -.
- F. Fick du uppfattningen att det var en lockig frisyra eller att det var en mer slätkammad frisyra?  
Kraftigare hårväxt det kan man väl tolka på fler sätt?
- L. Ja, i det ljuset kan jag inte urskilja det.
- F. Nehej.
- L. Det går inte.
- F. Någonting om hårets längd?
- L. Nehej.  
Njaa, det är ju inte det här hippiehåret alltså. Det hade han ju inte, utan (ohörbart) hårlängden.
- F. Någonting om ansiktet? Fick du någon uppfattning om den biten, det är väl ytterst lite?
- L. Det är den bilden jag brottas med nattetid va. För att jag har

- L. Jaa, den är ganska mer i den här tonen.
- F. Mörkt blå, helt enkelt?
- L. Jaa, mörkt blå är den alltså.
- F. Jaha.
- L. Det är den.
- F. Lade du märke till några detaljer på den här täckjackan?  
Det finns ju jackor som är väldigt sydda i rutmönster och -?
- L. Rutmönster, ja.
- F. Det var det?
- L. Jaa.
- F. Den här lite fluffigare typen då eller -?
- L. Inte den här riktiga dunjacks-modellen, ingen lyxvara va', utan det var en enklare "knegarjackan" med glesare uppsytt täcken, så upplevde jag det som.
- F. Mm.
- L. Det var också bara såna där stillbilder man får. Det är frågan om sekunder.
- F. Mm.
- L. Men det är ungefär (ohörbart)-.
- F. Ingenting med dom här utpräglade axeloken som var populära för en tid sedan, den biten så att säga avvek då från övriga delen av jackan?
- L. Nehej, inte vad jag kan minnas.
- F. Sen har du då tydligen ingen minnesbild av, så att säga, mittpartiet av kroppen -?
- L. Nej, nej.
- F. -Utan du hade däremot då lagt märke till den här personens anklar, sa du?
- L. Mm.
- F. Kan du utveckla den biten lite närmare?
- L. Jaa, det är väldigt tydligt. Det är därför jag kan avgöra hans klumpiga steg. Bredbent lunka han då iväg in i gränden och börja jogga. Och jag har så klart för mig hur jag ser hans byxor då som ligger som en slags (ohörbart) runt benet utan att fladdra, så ser jag hans anklar mot snön. Det vart en sån väldig kontrast där va', då kan man urskilja det här med lågskor då och så korta långbyxor. Nu vet jag inte nu när ju inte byxorna långt ner när man böjer knäna i och för sig va', men det verkade fattas lite grand på byxornas längd.

- F. Fick du någon uppfattning om färgen på byxan?
- L. Mörka byxor.
- F. Mörka?
- L. Mm.
- F. Och sedan då smala nertill?
- L. Jaa.
- F. Och sedan såg du då ankeln?
- L. Mm.
- F. Och sedan någon form utav skor då?
- L. Mm.
- F. Lågskor?
- L. Men det kan jag inte avgöra vad det är för typ utav skor.
- F. Nehej.
- L. Men i och med att man ser dom här. Det kallas för ankeln?
- F. Mm.
- L. Vad jag vet - ledkulor.
- F. Jag förstår att du har -.

- - - - -

#### Telefonsignal

- F. -Tänkt mycket på den här personens utseende. Är det någon annan detalj som du har kommit fram till att han bör haft på sig eller att han utseendemässigt bar?
- L. Neej.
- F. Någonting speciellt, eftersom du har sett honom både bakifrån och sedan då när han flydde -.
- L. Mm.
- F. -In mot gränden?  
Såg du om han bar på någonting?
- L. Neej, det såg jag inte.
- F. Såg du något vapen?
- L. Nej, jag har inte sett något vapen.  
Det ligger också i det här fältet där man ser dåligt, därför att ljuset slår ner lagom på fasaderna till en viss gräns. Sen blir det alltså väsentligt mycket mörkare i midjehöjd om man säger så. Sen har man fått de här ljusa kontrasterna mot snön. Det har blivit så alltså. Så har jag upplevt det, som att det är väldigt diffust just det här i midjehöjd på personen som fanns på trottoaren.

L. Men att ljuset slår ner då, så blir det mera reflexer utav ansiktet det kan (ohörbart) mörkt klädda och mörk bakgrund då är det väldigt svårt. Det är bara siluetterna.

F. Mm.

L. Och sånt där tänker man heller inte på i det läget.

F. När du hörde dom här skotten, lade du märke till någon form utav mynningsflamma eller något liknande då?

L. Inte vad jag kan minnas.

Du - jag hade ju uppmärksamhet på trafiken samtidigt va'. Så att det här jag har sett, det är ju alltså stillbildsupplevelser. Jag har alltså hållit på och ändrat min färdriktning på fordonet. Samtidigt slår jag 90 000. Och höll på och krocka med kommande trafik. Och samtidigt ha uppmärksamheten på det här. Och de blir ett förfärligt farande och så blir det vissa stillbilder som fastnar på näthinnan. Men om man tänkt efter det här och har genomlevt det här ett tag nu så har jag kommit fram till det här. Och nu börjar det bli diffust. Först i början var man mest upp-rörd. Sen så har den där bilden utav gärningsmannen som man har haft bak i huvet har vart ganska klar ett tag, men den börjar försvinna nu. Det gör den faktiskt.

F. Vi gör ett avbrott i förhöret klockan 13.41.

-----

#### Avbrott

Ljungqvist var kvar på brottsplatsen till dess att ambulansen hade lämnat platsen. Tillsammans med Jan Andersson åkte Ljungqvist där-efter Sveavägen norrut. Tegnergatan till Drottninggatan och Drottninggatan söderut till Wallingatan. På denna plats hämtar Ljungqvist upp barnen. Eftersom det är mycket bilar på platsen backar han ut från Wallingatan till Drottninggatan. Kör därefter Drottninggatan till Tunnelgatan. Tunnelgatan till Sveavägen fortsätter därefter Sveavägen norrut och åker då till sin bostad.

Ljungqvist uppger att han är något osäker om färdvägen från Wallingatan. Eventuellt kan han ha fortsatt Drottninggatan till Tunnelgatan, därefter Sveavägen söderut, rundat Sergels Torg och därefter fortsatt Sveavägen norrut till bostaden.

Ljungqvist uppger att han ej kan ange tidpunkten för det att han hämtade upp barnen på Wallingatan och därefter påbörjade återresan till bostaden.

- F. Ja, Leif Ljungqvist du har suttit med under det här förhöret, är det någonting du vill tillägga till det?
- L. Njaa, jag vet inte.  
Det finns så mycket tankebanor omkring det här så jag tycker det räcker som har varit.
- F. Kan du godkänna det här förhöret eller vill du lyssna igenom bandet?
- L. Ja, då vill jag lyssna på bandet först.
- F. Det vill du göra?
- L. Ja.
- F. Då gör vi ett avbrott klockan 13.48.

- - - - -

Kort avbrott


- F. Förhöret återupptages klockan 14.22 efter det -.

- - - - -

Kassetten vändes

- F. -Att Ljungqvist har fått lyssna igenom bandet.  
Ja, Leif kan du nu godkänna förhöret?
- L. Ja, jag tycker nog det kan godkännas det där, ja.
- F. Är det någonting du under tiden du har lyssnat på bandet kommit på att du inte har sagt?
- L. Inga detaljer utav avgörande betydelse som jag (ohörbart).
- F. En sista fråga - under den tid du åkte omkring i det här området före mordet lade du då märke till någon eller några män som hade walkie-talkie?
- L. Nej, inte alls (ohörbart).
- F. Då avslutar vi förhöret klockan 14.23.

Stockholm som ovan

  
Håkan Ström  
Krinsp